

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többzetű
hirdetéseket a szerkesztő a leg-
előbbi kiadásig tartó időtartamig
Bélyegdíj minden kiadás be-
járásért 30 kr.

Nyitási díj: minden megjelenő köz-
löny minden példára 20 kr.

Hirdetéseket felvételre a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER
MAN H. könyv. irodájában is.

Név nélkül vagy bérmentesen
beküldött kéziratok nem vétet-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adatnak.

Utolsó árkelet		pé z	árú
papírok			
zöld	50	120.—	120.50
szék	51	101.20	101.45
v. t.	6	98.25	98.75
nk o. é.	5	100.20	101.—
nk. bank.	6	100.10	100.35
nt. int.	6	94.—	94.25
	5	101.50	102.—
	6	99.50	100.—
székek			
1874 kib.	5	98.25	98.75
zák.	5	93.50	94.50
	5	93.50	94.—
	5	—	—
aranyban	5	90.50	91.—
asut	5	—	—
l. kibocs.	5	—	—
74. kib.	5	—	—
s. beruh.	5	108.25	108.75
vasut	5	92.50	93.25
asut	5	—	—
v. m. r.	5	94.—	94.50
79. kibocs.	5	—	—
kib. ar.	5	—	—
ut	5	—	—
id	6	103.50	104.—
kötelezv.	6	96.75	97.25
épület	5	—	—
székek			
et	170.—	171.—	—
gy	38.50	39.50	—
	19.—	20.—	—
	34.—	34.50	—
árak			
rt	5.67	5.69	—
os arany	5.62	5.64	—
	9.47	9.49	—
	9.47	9.49	—
r ezü-t.	—	—	—
gy. 100 m.	58.35	58.45	—
ma (3 óra).	—	—	—
n. b. m.	58.40	58.55	—
l. frert.	98.—	98.25	—
rt	—	—	—
	47.10	47.20	—
sért	—	—	—
trakért	47.10	47.20	—
rlingért	119.20	119.35	—
ubeért	—	—	—
ovo ital.	—	—	—

Pártunk és a zsidókérdés.

(r. e.) Előre látható, hogy a t-eszlári ügy lebonyolítása után minden társadalmi osztálynak, minden politikai pártnak, de legkivált nekünk, a függetlenség pártjának, különösen le kell számolnunk a zsidókérdéssel, s lehetőleg oly számadást csinálnunk, mely reánk nézve kellő számbeli, de még inkább erkölcsi haszonnal járjon.

Ha végig tekintünk a közel két esztendő leforgása óta szőnyegen forgó zsidókérdés lefolyásán, abból — helyesen következtetve s mindenek felett őszintén ítélve — az tűnik ki, hogy a zsidóságot a hála reánk, a függetlenségre utalja, s hogy a mi nehezítést, a mi kelletlenséget éreznek az részükre — ha már okvetlen nehezítelnők és kelletlenkednők kell — az jogosan csak is a kormányt illeti meg. Nekik, kik a vérvád rituális jellegét oly lehetőleg, oly semmissé hirdetik, hogy a törvényszék és a vizsgálat ellen panaszt emelnek már azért is, mivel az ügyben törvényes lépések történtek, e logika fonálán haragudniok kellene először is Tisza Kálmán miniszterelnökre, kinek száz meg száz módja akadna arra nézve, hogy az ügyet — valami tetszetős vagy nem tetszetős ürüggyel élve — elfojtsa, végkép megakadályozza. A hatalmas és pártját oly zsarnoki önkényvel poráron vezető kormányelnöknek az egészről nem lett volna egyéb baja, mint egy-két napig tartó parlamenti vita, melyet a mamelukhad egyhangu szavazása ütött volna agyon; nem lett volna egyéb baja, mint a zsidó érdekektől független 3—4 lap több heti siránkozása, melyet a zsidó rokonszervekkel táplálkozó lapok karának egyhangu üdv-kialtásai kiabáltak volna agyon. Vagy így áll a dolog, vagy úgy, hogy Tisza Kálmán a kérdésben nem számíthatott elvégre hazafias és független elemekre is támaszkodó pártjára, s hogy a zsidókérdés szelvéseit pártjában sem csitíthatná el Tisza-leolus a maga »quos ego«-jával. Ez esetben aztán a zsidóságnak nem csupán Tiszára, de pártjára is kellene haragudnia. De Tisza Kálmán maga is érzi, hogy a zsidóság elnyomulása aránytalan, s hogy a társadalmi sakkélablán végre-valahára ennek is sakkot kell már mondani. Így legalább elérte azt, hogy a zsidó pénzhatárol nem rendelkezik államunkkal oly föltétlenül, de ő is gyakorolt reá pressiót a zsidókérdéssel s ennek legelőbb nyilvánulásával, a t-eszlári ügygel, melytől — a mint látszik — a magyar társadalomban oly kevésbé bizó zsidóság élet- és vagyonbiztonságát teszi függővé! De másrészt szembeszökő, hogy a kormány — főképen a választások közeledtével — tart valamit népszerűségére is és mialatt Tisza Kálmán a zsidóság szájaizének hódolva leküldi Nyiregyházára Seyfertet (s mellékesen mondva — ezzel ténnyen igazi kárt a zsidó érdekekben), az alatt Pauler igazságügyér, a különben oly szorgalmas, a jámbor, játsza az antiszemitát, az igazság rendíthetetlen emberét. Nem is említtve, hogy a kormány párt független és hazafias elemei azok, a melyek leginkább ütköztek meg a t-eszlári ügy drámájába keveredett törvénytelen és minden tisztességet, minden erkölcsöt lábbal lépő hivatalos merényleten; ezek jelentették ki, hogy bár tuskön-bokron át követik politikai vezérüket, de méltányolni tudják benne, hogy nem kényszerít őket arra, hogy az elszegényedés örvényéhez tereit, értelmiségének szellemi és vagyoni nyomatékát félig elvesztett magyarság ellenére hosonatt zengjenek a t-eszlári sakktereknek; eltekintve attól hogy a látszatot is ellökött s a keresztény társadalom nagysága és első kötelessége dacára csak is zsidó érdekek mellett harcoló sajtótök is megvetették s nyíltan hirdetikök is, hogy igazságot és tárgyalagosságot követelnek még akkor is, a

midőn a t-eszlári ügyről van szó. Nem tagadhatja továbbá, hogy a hadsereg — kivált a honvédség — és a csendőrség, melynek tiszte nagyrészt a magyar gentry tagjai, szintén nem venné jó néven, ha (a mitől különben Isten irtalma és a zsidóság óvatossága mentse meg mindnyájunkat) nem szeretné, ha a nép ellen kellene sikra szállania. Tény, hogy a magyar antiszemitizmus a kormánytól indult ki s Istóczy oldalán a kormánytól oltalma alatt élte át zsenge korszakát.

Ezt köszönheti zsidóságunk Tisza Kálmánnak, ezek azok a gyöngéd kötelek, melyek Smilovics Jankelt a kormány bároszékéhez fűzik.

A függetlenségi párt, az valamivel kézzelfoghatóbb módon bizonyította be a zsidóságnak, hogy ezen a párton is van számukra hely. Pártvezért teremtett Helly Ignác, Mezei Ernőből és oda ajándékozta Eötvös Károlyt, hogy védvén izraelit, örökké védtelenné tegye maga-magát. Az igaz, hogy nem bízta meg azzal, hogy a zsidókat a magyar nemzet kárára védvén, azokat a magyar barbárság és vakság áldozataul tüntesse fel. Az országos pártelnöke több ízben bocsátott ki manifestumokat, melyekben az antiszemitizmust megtámadta. Kossuth Lajos, a legnagyobb magyar, e párt némely tagja iránt való gyöngédségből, de persze az 1848-ban méltóra és méltatlanra egyaránt fényt sugárzó humaniztikus, nagy eszmék magaslatán állva, az egyenlőség nevében ajánlotta e pártnak, hogy az antiszemitizmussal szakítson. És ez a párt részint nagy emberének szavára, részint azért, mivel még nem halmozódott fel mindazon szenny, mindazon szégyen, melyből a zsidóság érdekeiben építének erős várát; ellökte magától azon népszerű és tehetséges elemeket, kik már akkor jósláltak azon hangulaton, mely ma hazánkban kivétel nélkül uralkodik. Eltekintve attól, hogy pártunk kereskedelmi, pénzügyi és ipari politikája az, a mely az épen e téren mozgó zsidóság érdekeivel egybefügg.

És dacára ennek, mit tapasztalunk? Azt, hogy a zsidóság, mintegy sorfal, úgy támogatja a kormányt. Még oly kerületekben is, (p. o. Miskolczon) a hol zsidó a képviselő, alig tizedrészek szavaz a függetlenségi jelöltre. Igergetik azonban, hogy rokonszenvet rokonszennel fognak fizetni s ígérgetik, hogy a mi zászlónk alá fognak sorakozni és aztán — bámulatos egyetértéssel — hagynak többnyire két szavazót az ellenzéki pártokon s magok tömegesen szavaznak a kormány jelöltjére. Így van ez mindenütt. És aztán jót nevetnek a hiszékeny pártom, mely a kedvökért csorbát ejt népszerűségén, kiköt a közvéleménnyel s aztán marad két szék között a pad alatt.

Jövőre nem szabad így járnunk. És nem is oly kényes helyzet pártunké, melyről már azt hiszik, hogy a mint excommunicálta az antiszemitákat, oly nagy erélyvel kellend most fellépnie a filozofiták ellen. Annyi igaz a dologban, hogy pártunknak okvetlen kell valamit tennie s e »valamire« kényszeríté épen néhány lapjának és Eötvös Károlynak magatartása. És ez a valami ne legyen és nem is lehet egyéb, minthogy hallgassunk... Kossuthra: arra a Kossuthra, a kit gyöngédsége és humanizmusa, továbbá sajnálata a zsidóság szorongatott helyzetét iránt, részvételtjes nyilatkozatokra ragadott ugyan, de az antiszemitizmus és filozofitizmus harcát épen ő egyenlítetté ki ismeretes levelében, a melyben azt tanácsolja, hogy tartson a párt fegyelmet s legyen szigorú a függetlenség vezéreszméjéhez, de — a valódi liberalizmushoz illoen — bizza kinek-kinek legjobb meggyőződésére a mellékes társadalmi kérdéseket. Csak is így marad pártunk ezental is a legnépszerűbb, legmagyarabb párt, csak is így

kerüli el azon veszélyt, hogy önmagával való ellenmondásokba jusson.

Mert a hazaszeretben mi nem ismerünk se dupla krétát, se handlirozást, sem engedményeket. Friedmann t-eszlári véd-beszédeben oly eseteket tud, melyekben a zsidóság küzd a hazafisággal. Mi ily eseteket nem ismerünk. Örülünk, ha hozzánk fűzi a zsidót (és reméljük is, hogy úgy lesz), a hazafisága, de nem kell oly párttag, a ki azért állott hozzánk, mivel zsidóság utalja ide. Ha mi a zsidó szavazatokért kényszerít gyakorlunk a meggyőződésekre, nem vagyunk jobbakk Tisza Kálmánal, a kit a 32 horvát szavazat tart állandóan sakkban. Meggyőződé s fűzzön minket össze és nem érdekek.

Külföldi hírek. — Chambord gr. állapotáról kezele orvosra a következő jelentést adta ki: „Az emésztésben beállott újabb rendtelenség ma már eltűnt. A könnyű visszaesés Chambord gróf javuló állapotán csak keveset változtatott.” — Bismarck herceg, jul. hó 28-án Kissingenbe megérkezett. — A cseh lapok éles hangon kárhözhatják, hogy a cseh tartománygyűlés nemet tagjai nem ismerék el Reiger beküldésének eny ségét és a választási reformjavaslat ellen szavaztak.

Belföldi hírek. — Mayr báró bukaresti osztrák-magyar követ két hévi szabadságát hopt; e nagyobb szabadságát adhatott alkalmat azon hirre, hogy a báró nem tér vissza többé bukaresti állására s hogy helyét ifj. gróf Teleki Samu foglalja el.

Kolera. A július 23-ig terjedő összeállításból kitanít, hogy a ragály az utóbbi négy hét alatt szabályosan terjedt Tizenkilenc halálesetről (a mely jun. 24-én volt) egy hónap alatt a napi halálozások száma 817-re emelkedett (július 23-án). A hivatalos jelentések szerint 35 helyen összesen 6741 személy halt el. Ebből esik Damiettere 1875 (a lakosok száma 29 383), Mansurahra 1049 (lakosság 16,170), Kairóra 1748. Az egész ragályos területen a halálozások esete a következők: július 12-én 121, 13-án 122, 14-én 156, 15-én 162, 16-án 188, 17-én 233, 18-án 248, 19-én 350, 20-án 422, 21-én 662, 22-én 795 és 23-án 827. A Kairóban elhaltakról a következő kimutást közlik: július 16-án 12, 17-én 61, 18-án 68, 19-én 140, 20-án 243, 21-én 382, 22-én 427 és 23-án 463 személy. A kis Gizehben a betegség naponként a lakosság egy százalékát ragadja el.

A tisz-eszlári ügy végtárgyalása.

Nyiregyháza, jul. 30.

A védbeszéd.
A mai tárgyaláson először is felolvastott Begányi főjegyző átirata, melyben jelentik, hogy dr. Heumann Ignác ellen Szabócsmege t. főügyésze a vádfeljelentést megtette. Dr. Heumann Ignác felszólalása után kezd Eötvös Károly szólan s délután 4 óráig megem az; beszéde kezdetén a rituális gyilkosság feltevését napjainkban — szokott bátorságával — „egyszerű ostobaságnak” nyilvánítja, ha az egyszerű tanulatlan emberek részéről tapasztalható, ha azonban azt tanult ember hirdeti, az nem egyéb — ugymond — mint „rosszlelkű rágalom”. Kenyerkereszt tárgyat is képezheti a ponyvairodalom firkaszi számára, némelyeknek azonban az nem egyéb, mint a tónak azon zavaros véz, melyben kényelmese lehet halászni. Van azonban — folytatja — a vérvádnak még egy sajátos jelensége, hogy t. i. az ma divat, mely csábító karjai közé sok okos embert belevon. Áttréve a magánvádló képviselője által a vérvád igazolására felhozott példákra, megjegyzi, hogy a bazini gróf vádja azon alapult, hogy el lévén adódva, a zsidókat keresztény vér ontásával vádolta és így akart hitelezőtől megszabadulni, a mi könnyen ment Magyarországon a mohácsi vész utáni időben. Ausztriában is megpróbálta, hogy ekként szabaduljon meg hitelezőtől, de ott az igazságszolgáltatás közgei ezt nem engedték meg és így a bazini grófnak nem sikerült az, a mit elérni akart, hogy ily módon fizesse ki hitelezőit. A másik példa, melyet a magánvádló képviselője felhozott, — ugymond — a damaszkusi eset, melynél kitűnt, hogy azon csontok, melyek páter Thomas és szolgálja csontjainak állították, a párisi orvosi egyetem tanárai által kutyá- és birka csontoknak ismertettek fel. A mi a pernek végtárgyalásra bocsátását illeti, megjegyzi, — hogy jogi meggyőződése ellenére nem felebbezte meg a vádhatározatot, — a vádlottak

és különösen védenzei kedvéért, kik azt akarták, hogy itt, nyilvános tárgyalás után derüljön ki ártatlanságuk (?) az eredmények, melyek kifejleődtek, nagy részben igazat adtak a feltévesnek (?) A tényállás — folytatja — az, hogy ezen ügyben csak t e t t e s e k vannak, t e t t nincs; az objektív tényálladék hiányzik, de indoka nincs a tettek, mert a vérvád, a rituális gyilkosság vádja elrejtett a tárgyalás kezdetétől fogva.

Részletesen fejtegeti ezután ezen ügy vizsgálatának egyes fázisait a kifogott hullára nézve követett eljárás tárgyában s kijelenti, hogy az általa a hulla utólagos megvizsgálása céljából beadott elterjesztés folytán történtek meggyőztek ott arról, hogy a hulla Solymossi Eszteré. A felismerési eljárás szerinte a törvény és szabályok ellenére történt. A hullát ruhától megfosztva mutatták meg. E mellett előzetesen az arcát megigazitották. Ezen eljárást a kir. főügyési helyettes furlangosnak nevezte; szóló ezt nem fogadhatja el. Ahhoz, hogy vizsgálóbíró furlangoson járjon el, az elemének bizonyos képzettsége kívánatik meg; de egy vizből kifogott hullát, melyről feltehető, hogy hetek, hónapok óta van vízben s az tökéletesen eltorzult, leveleketvetve mutatni meg a tanu-nak, ezt csak oktalan ember teheti. Nem a vizsgálóbíró terhel — ugymond — e vád sulya, a vád sulyából 99 rész szóló előtt azon kir. főügyési helyettes t e t t e s t e r h e l i, ki ott a vizsgálati eljárásnál jeien volt, mert a vizsgálóbíró mint kezdő közge a törvényszéknek, nem bir azon nagy tapasztalással; de olyan ember, a ki még annyit sem tud, hogy a hullát a felismerési eljárásra úgy kell kitenni, a miként, az megtaláltatott, az ne bitorolja a helyet a kir. főügyészség hivatalában.

Elnök megjegyzi, hogy ennek megitélese nem tartozik a védő jogköréhez s felszólítja védőt, hogy ettől tartózkodjék.

Eötvös kijelenti, hogy csupán csak véleményt mondott s ez jogában áll.

Elnök megjegyzi, hogy az nyílt sértés, midőn valaki méltatlannak nyilvánítatik azon hivatalra, melyet elfoglal.

Eötvös ezután tovább folytatja beszédét, s annak bizonyításához fog, hogy a kifogott hulla oly állapotban volt, hogy azt legközelebbi rokonai sem ismerhették többfel s részletesen foglalkozik a bonczjegyzőkönnyekkel és a közegészségügyi tanács véleményével, melyeknek belső érteket nem tulajdonít, mert oly tagjai vannak e tanácsnak, kiknek szakvéleménye törvényzattal orvostani kérdésekben nagy elővigyázattal veendő, mert nem birnak ebben gyakorlottsággal.

Beszéde további folyamán a felismerési eljárás alkalmával kihallgatott tanukra nézve, kik a végtárgyalás alkalmával Solymossi Eszter felismerésére vonatkozó vallomásukat visszavonták, megjegyzi, hogy eddig azt hitte, hogy a lelkiismeret nem úgy terem mint a gomba, nem lehet azt úgy faragni, mint a botot, vagy a kulacsot, hanem az az isteni gondviselésnek nagy adománya, adva az érző és gondolkodó embernek azért, hogy annak fénye vezérelje őt cselekedeteiben, hogy az adjon irányt nyilatkozatainak s melynek különösen akkor kell őt vezérelnie, midőn a bíróság előtt oly vallomást kell tennie, melytől embertársainak élete, szabadsága, becsülete, jöletje függ. Azonban szomoruan kell tapasztalnia, hogy a lelkiismeretnek egy speciális és legrosszabb fajtája az, mely a tisz-eszlári tanukban tapasztalható, kik, ha igazat is akarnának vallani, a között kell választaniok, hogy vagy megverik őket, vagy a között, hogy más vallomásukért meg dicséretet fognak kapni.

Az egész hullacsempészeti pórt — ugymond — a h y p o t h e s i s e k b ű n ű g y é n e k nevezheti, mely iszonyu halma az elfogadható alapot teljesen nélkülöző hypothesiseknek ilyen hypothesis szerinte: a szörzet kihullását magyarázó háromféle okoskodás, az agy csokolódás voltának kimagyarázása, és a körmök eltűnése, a melynek kifundálásánál a bonczológ Edisonén tultevő leleménységet tanusítanak. A közegészségügyi tanácsot gnyosan bölcsnek nevezi, véleményét azonban egész kerekén naivnak nyilvánítja. Egyáltalán — ugymond — a hullacsempészet és hullacsempészeti teóriáját tisztán azért találták ki, hogy eltagadhassák a t-dadai hulla azonosságát Eszterével.

Majd dühvel fordul a magánvádló ellen, ki tényleg fogadta el azon feltevést, hogy a ruha fölta Esztertől való és úgy jutott a ruha által a dadai holtestre. — Eötvös beszédek ezután következő részét holnap közöljük. — Ugy látszik, Eötvös inkább maga-magának beszélt: szemelgette a tudakosságát s hajszáta a csillogó fordulatokat. Máskülönbem meglátszott előadásán, hogy ki van fáradva. Nagyobbszoru hatása nem volt.

tykos betegségeket
gyógyít legújabb tudományos kutatások alakján, még a legkétesebb esetekben is, minden hivatás-zavarás nélkül. Epen úgy kigyógyítottosok ifjukori bűnök (Onania) gyógykezmenyelt, idegromlás és teveséget.
Dr. BELLA,
saságok tagja sat. Paris, 6. Place de la Nation, 6.

A legjobb ZIVARKA PAPIR E HOUBLON!
Panczia gyártmány utanaszoktól ovatik!!!
szivarkapapir csak akkor valódi, ha minden lap LE HOUBLON bélyeggel van megjelölve és minden szivart az alatt látható védjeggyel ellátva és a círással van ellátva.
Henry & Henry, allége Fabrikanten, PARIS
Külföldi helyben: Baum Miksánál.

Debreczen — Páris.

Budapestről jul. 29-éről vesszük a következő sorokat:

"Tiszelt szerkesztő ur! "Függetlenség" mai számában olvasom, miszerint a Párisba utazandó társaság programjába a Turinban lakó Kossuth kormányzóval való látogatást is bevette. Ez nagyon szükséges is volt. Nem csak az 1849-ik évi elemlhetlen emlékek, s az ott örök marandó határozatok kívánatosak teszik azt, hogy legnagyobb emberét Magyarországnak, ki 14 milliónyi népnek felszabadítója lett, ki Amerikától elkezdve a földtekén a magyar nevet ösmértette, — már azon okon is, mert az irók s művészek társulata nagy hibát követett el, ezen hibát helyre hozni a Kossuthnál látogatással, csak is Debreczennek van hatalmában. Az irók s művészek társulata megengedte azt, hogy azon Pulszky, ki 1832—36-ki országgyűlés alatt Lovassy, Tormássy, Lapsánzykat, gr. Somisch Pongrácz személyiségek feljelenítette, minék következése fogság, börtön, halálok lettek, azon Pulszky Ferenccz, ki külföldön az „Augsburger Allgemeine Zeitung"-ban, magyar lapokban Kossuthot 23 éven keresztül ócsárolta, gyalázta, hibáit világgá kurtította, elég arcátlan volt Kossuth előtt sírva beszélni, a jó öreg nem is tudott felelni reá, pedig tudom, hogy ha azon társulatnak illetékes szónoka lett volna, bizony Kossuthtól az akkor tartandót beszédjéből is soka: lehetett volna tanulni, hát mint írom, mikor az irók ezen bölös választást már megtévé, ez által a magyar caractert pengellgére állították, nincs más mód, csak is ez, hogy Debreczen városán megindult utazási mozgalom folytán a Turinban megjelenő társaság ezen hibát helyre hozza azzal, hogy a jó öreg látogatásával tisztelje meg.

Ez okból nagyon megörültem a mai "Függetlenség"-ben olvasott tervnek. Arra is kérem, vigye is azt keresztül, mert Európának különben is zavaros jövője lehet s ez okon a jog folytonosságának fenntartása Magyarországon leginkább Debreczen városát illeti meg.

Tudják azt önk magon jól, hogy I. Napoleon Memoiréjában hangot adott annak, hogy "ilkudnik kellenemzet eszméivel" hangot adott annak is, hogy "ötvenhatvan év alatt az egész Európa vagy kozak lesz, vagy koztársaság."

S ezen okoknál fogva én politikai nézetekből óhajtom, hogy Debreczen Kossuthnál megjelenjen — én ezt a kiszámíthatlan jövő meggyezésnek kérdésül tűzöm ki annál is inkább, mert hat ézben lévén Franciaországban és külföldön, én tapasztaltam azt, hogy a magyar névnek úgy mondva fel- és megösmérése Kossuthtal és nem csupán a magyar czigányokkal kezdődött s azért óhajtom, hogy a legerősebb, leghatalmasabb caractert Kossuthban Debreczen találkelessen.

Arra kérem vallalkozókat, legyenek szívesek reám is szamitani, reménylen — én is elmehelek! Minden önhízelges nélkül legyen irva — én Páris nagy ösmérve — a társulatnak esküszóit megköszönhetek. Nagyon kérem válaszolni, barátilag vagyok tisztelője Mándy Péter."

E figyelmenremeltő sorok közlésének kapcsán van még egy észrevételünk. Az t. i., hogy Debreczennek van más oka is tisztelgenni Kossuthnál. Debreczen városának hatósága Kossuthhoz írott levelében ugyanis, a czára annak, hogy e levelben a város érzelmeit kellett volna tolmácsolnia, azt a személyesztést követte el, hogy e hazának „megelégedéséről" szólott levelében. Erre a hamis passzusra vonatkozott Kossuth levelének egy helye. Nos tehát, menjen a kormányzóhoz Debreczen s adja tudtára, hogy itt a mostani viszonyoknak legfőbb megelégedéséről lehet szó s hogy Magyarország addig megelegetett nem lehet, a mig vissza nem hódította nemzetifüggetlenségét.

Ezt moodjuk majd meg Kossuthnak Debreczen nevében mi, a kik nem a hivatal, de az érzelmes stilyusában szoktunk szólnani.

Bortmérők figyelmébe.*)

Az 1874. évi VIII. t. cikket életbeléptető minisleri utasítás világosan rendeli, hogy 1876. évi januar 1-től kezdve csak is hitelesített mértekeket, sulyokat és mérő készülékeket szabad használni. — Nyílt helyiségekben és boltokban és mind oly helyen hol rendszerinti adószvevények történnek, nem hitelesített mérő eszközök úgy büntetendők, mintha azok tényleg használtattak volna.

Es mégis mily törvény ellenes eljárás divik ország szerte, közelebb egyik mértekhitelesítési hivatal székhelyén éppen nálunk Debreczenben is: a mindennapi tapasztalat sajnosan igazolja és mutatja.

Ritka vendéglő és kocsmá hol igazi literes, fel vagy kisebb üveggel szolgálnak ki p. o. az italt, hanem a "publicumot" rászedik holmi cimentirozott üvegekkel az igazi mérő helyett, s a fogyasztó közönséget azzal szokták kielégíteni, hogy nem ók, hanem a gyáros és kereskedő az oka, hogy nem valódi a mérték. — Ez azonban korántsem elfogadható indok, mert az érintett utasítás 13. §-a világosan mondja hogy „azon esetben ha a hamisítás gyanuja valószínű, azonnal megteendő Erthet róla a rendőrség is.

dők a szükséges vizsgálatok, különösen az illető kinnél a gyanus eszköz találatotól felszólítandó azon gyáros vagy kereskedő megnevezésére, kinnél a készüléket szerezte, és a rendőri közeg által a készülék a központi mértekhitelesítő bizottságnak felküldendő, egyzersmind erről a fenyítő törvényték a további eljárás megindítása végett értesítendő."

Nem mulaszthatjuk el azért közrendőrségünket ezen rut visszafelés beállítására felhívni, s erelyes kövizsgálatra fölkérni, annyival inkább mert feati baj szerfelett elharapódzott s az egyes polgárok érdeke megóvása követeli azt hogy e tekintetben is rend legyen. Szemlész.

Meghívó.

A depr. iparos ifjusági önképző és betegsegélyző egylet mint a hazai iparos ifjusági szövetekez vezetölegyetől vettük a következő meghívót:

A hazai iparos ifjusági egyleteknek 1881. ben Debreczenben tartott vándorgyűlése az 5-ik országos vándorgyűlést Kolozsvárt rendezéséül szözehtivatni s annak segéd- és tanonczmunkakiállítás kapcsalatot megtartása idejéül e folyó évet jelölte meg.

Mintthogy azonban a kolozsvári iparos ifjusági-egylet a tervezett munkakiállítás rendezéséül előllott s ennek folytán a debreczeni vándorgyűlés határozatát Kolozsvárt fogva tositani nem lehetett, sőt a közhangulat komoly megfigyelése után arról is meg kelle győződnünk, hogy maga a vándorgyűlés sem lesz Kolozsvárt sikerrel megtartható: vezölegyeti jogánál fogva és kötelezettségeiből kifolyólag elhatározta egyletünk, hogy a folyó évre tervezett V-ik vándorgyűlést B-Gyula városába hívja össze, annyival inkább, mert a b-gyulai testvér egylet egész ügybuzgósággal ajánlotta fel készségét arra nézve, hogy segéd- és tanonczmunkakiállítást rendezzen azon esetben, ha az ideai vándorgyűlés B-Gyulán tartatik meg.

Ily állásban a dolognak a b-gyulai testvér-egylettel egyetértőleg a vándorgyűlésnek B-Gyulán a megyeház dísztermében leendő megnyitását t. évi augusztus 19-ik napjának delutáni 3 órájára tűztük ki, mint azon bizalomteljes kerélem kíséretében van szerencsénk az igen tisztelt czim szövevényre juttatni, hogy eme vándorgyűlésen az iparosifjusági érdekei s általánban az iparügyek előmozdítása iránti tekintetből résztvevni s illetve magát képviselgetni sziveskedjék.

Egyidejüleg a vándorgyűlésen való részvételre kiküldött képviselők neveit kerük a melletti nyomtatványon velünk mielőbb közölni, hogy azok zámára azon vasutak igazolványait, melyek vándorgyűlésünkre utazási díjkezdvevénynt adtak, még idejében megküldhessük. Az egyleti küldöttek külön irásbeli megbízó levellel látandók el s e megbízók a vándorgyűlés megnyitása napján B. Gyulán az igazoló bizottságnak mutatandók be.

A mennyiben a vándorgyűlést megelőző leg f. é. augusztus 18-án delután 6 órakor előértekezlet fog tartatni, óhajtanánk, hogy a t. küldöttek már e napon megérkezzenek Gyulára, melynek áldozatkész polgársága magyar vendégszeretetét ajánlja fel a vándorgyűlésre érkező testületi küldöttek számára s azok elszállásolásáról első sorban gondoskodott.

Tiszteletteljes meghívásunkat ismételve maradtunk hazafiai üdvözléttel, Debreczen, 1883. Augusztus 1.

Serli Ede. Dr Nagy Gábor, vezér-egyleti elnök. vezér-egyleti titkár.

Tárgysorozat.

1. Megalakulása a vándorgyűlésnek és elnöki megnyitó.

2. Jelentés a vezérügylet két évi működéséről.

3. Vezérügylet számadások előterjesztése.

4. Előadó i javaslato tárgyalása u. m. a., szövevénynti egyezmény javaslata. Előadó Gelléri Mór ur;

b., a vándorgyűlés szervezete és a vezér-egylet hatásköre. Előadó Gelléri Mór ur.

c., Munkaközvetítési intézmény életbeléptetése. Előadó E. Illés Laszló ur.

d., a szállók (herbergek) tárgyában kidolgozott javaslata. Előadó Kohu Dávid ur.

5. A debreczeni vezérügylet leköszönése s új vezérügylet választása.

6. A következő vándorgyűlés és munka kiállítás helyének és idejének megállapítása.

7. Nefaláni indítványok tárgyalása.

Szalai Károly m. vádló beszéde,

a t-eszlári ügyben f. hó 27-én.

(Vége.)

A plébánia-ház, illetőleg a kath. templom előtt Solymossy Eszter ugyanekkor ment a boltba. A tek. törvényték előtt felszök T. Eszlár térképe, tisztelettel kérem, méltóztassék azt majd betekinteni és meg fog győződni arról, hogy Rosenbergnek e vallomása képtelenség. Meg fog győződni, hogy Esztert az állított helyen nem is láthatta, és ha Solymossy Zsófi ugyanezt állítja, ez nem lehet egyéb, mint megtévesztés, mint azon bárgyúság kifolyása, melynek a tek. tv. szék nem egyszer volt tanuja, mert Rosenberg utja Taubhoz nem arra vezet, a hol az Eszterrel találkozást állítja, de nem történettel meg e találkozás azért sem, mert egy uton menvén az előre haladt Eszterrel, hogy azt beérték volna, maguk sem állítják. Mindebből következik, hogy Rosenberg a tekintetből vallott, a mint vallott, hogy helyreállítani igyekeztek a bizonyítékok, arra nézve,

hogy fél és egynegyed 1 óra táján Schwarcz és Braun, Taubnál volt. E czélt azonnal el nem érheti, mert vallomását a körülmények, a fizikai lehetelenség teljesen megczáfólják.

Hozzájárul ezekhez, tekintetes törvényték, hogy úgy az összes zsidó tanuk, mint a vádlottaknak azon vallomásai, melyek ezen eseményekre vonatkoznak, részint ellenkező bizonyítékokkal, részint saját maguk által, később minden ok nélkül ellenkező vallomásokkal megczáfólatott. De nem csak így történt, hanem oly anomaliák fordultak elő, hogy pl. Braun alibiére vonatkozólag előálltak tanuk, kik öt betegnek jelleztek, holott ő saját maga azt, hogy beteg lett volna, soha nem állította.

Kétségtelen mindezekből, hogy azon napon Eszláron oly dolognak kellett történni, melyet elfátyolozni, eltitkolni kell. Vannak oly körülmények, melyek ha talán pozitív bizonyítékok nem képeznek is, mindenestre nagy mérvben elősegítik a bírói meggyőződést. Ily körülmény, tek. törvényték az, midőn Scharf József minden legkisebb felhívás nélkül, ok és alkalom nélkül figyelmezteti Solymossy János né a nánási esetre, midőn saját vallomása szerint bemenvén a Solymossyval találkozás után házába, ott Wollnernek azt mondja, vigyázzon, ebből még vagy baj ered, és Wollner rá feleli, bizony baj lesz.

Friedmann: A Függelenségből vette. Szalay: E beszéd elektani indoka a tek. törvénytékot kell, hogy oda vezesse, hogy kellett ott valaminek történni, a mit eltitkolni akarnak, hogy valaminek kellett történni, a mi Scharf József s Wollnerre nézve bajt okoz. Es hogy történt, azt Scharf József vallomása igazolja. A védelem ép úgy, mint a vád, Scharf Józsefnek vallomását egyáltalán semmisnek, figyelembe se vehetőnek mondja.

Es ezt megerősíteni látszik a tek. törvényték azon határozata, mely szerint Scharf Józsefet esküre nem bocsátja, de csak látszik megerősíteni, mert annak, hogy a tek. törvényték az esküt a futól ki nem vette, szerintem nagyon helyes, de egészen más oka van, mint az indokokban hallottam. Mert az, hogy Móricz sárga kendőről szól, a hullán pedig fekete-sárga kendő találatot, az egyszerű semmit mondó tévedésnek a következménye. Másrészt kérdés még az, hogy Eszter sárga kendő is nem volt-e. Solymossy Zsófi egyik vallomásában szintén azt mondja, hogy testvére, midőn visszafelé jött, sárga kendőt vitt.

A vád részéről az is felhozott, és ez gondolom a törvényték határozat indokolásában is benne van, hogy Móricz ellenmondásba jött önmagával, ellentmondásba ugyanis Eszternek a gyásos eset alkalmával helyzete meghatározásánál. Meglehet, hogy tévedett, de én ezen ellentmondást szorgos kutatás után sem találok meg, mert Móricz vallomásában azt mondja, hogy Eszter a templom hosszában feküdt. Fekhetett tehát lábával az ajtó felé, de feketett fejjel igaz, hogy Schwarcz Salamon kérdést intézvén hozzá, hogy tette fel neki a kérdést, de erre Móricz határozottan nem felelt és így vallomásával ellentmondásba nem keveredett.

A tek. törvényték határozatának indokolásában etikai indokokat is említett, a melynek fogva Móricz tanúságát el nem fogadhatja. Es itt osztózom a tek. tv. szék azon nézetében, hogy Móriczot nem lehetett megcsokni: de nem azért, hogy vallomásában megtévedt, hogy csekély ellentmondásba keveredett, hanem azért, mert elhallgatott némelyeket. Oly körülmények forognak ugyanis fenn, melyek világosan és határozottan oda mutatnak, hogy a vádbeli büntény nem történettel meg anélkül, hogy Scharf József annak tudója vagy részese ne lett volna. Nagyon helyesen cselekedett tehát a tek. törvényték, midőn Móriczot azért nem bocsátotta esküre, nehogy apja elleni vallomásra kényszerítse.

Es ugyhiszem, hogy éppen az apa bűnében találjuk meg magyarázatot a gyermek vallomásában előforduló hézagoknak. Mert a kiről tanító, sőt még anyja is, a ki pedig, a mint ez a tárgyalás folyamán kitűnt, nem igen jó szízzel viseltetett iránta, egybehangzólag azt mondják, hogy igazat szokott mondani, de kepelző tehetsége is egyáltalában nincs, annak a gyermeknek nem közönséges nehézségekkel kellett megküdenie akkor, midőn, hogy apja bűnösségét elhallgathassa, hol itt, hol ott, hol egy, hol más körülményen mással kelle helyettesítenie.

Ha tehát a tek. törvényték Scharf Móriczot nem tartotta megcsokendónak, az még korántsem azt jelenti, hogy vallomásának főbb momentumai a gyilkosságra vonatkozó lényegtekintetbe nem vehető, különösen akkor, midőn egyes, habár mellekkörülmények különböző vallomások által is bizonyítva vannak, hogy midőn Wollner határozottan tagadja azt, hogy ő Scharf Józsefnél lett volna, s ennek igazolására azt adja elő, hogy azon időben Lichtmann Mórnál volt, a mi teljes lehetetlen, Lichtmann vallomása dacára, mert ugyan Wollner azt mondja, hogy feleségével ebédelt, felesége pedig Lichtmannal nem volt. Wollner né bevalja, hogy férje az istenitisztélet bevégztével Scharfhoz ment. De még egy más hatalmas körülmény is szöll a mellett, hogy Móricz vallomása elfogadható.

Ugyanis Scharf József es neje határozottan elismerik azt, hogy azon szombati napon ők vallási parancsaikhoz képest a gyertyatartókat nem vehették le az asztalról; tovább van bizonyítva az, hogy az erre igénybe vétetni szokott öz. Báthoriné és leánya ezen a napon ezt a szolgálatot nem tették. Ebből természetes Móricz vallomásának helyessége, a mely szerint a gyertyatartókat akkor már Solymossy Eszter vette le.

Hozzájárul ehhez, tek. törvényték, hogy a vádlottak, úgy mint a mellettük szöll tanuk, midőn az eső alkalommal kérdéztettek, miért voltak oly szokatlan időben este a templomban, egyetlen egy szóval sem említették azt az egyszerű dolgot, hogy ott egymás között a regálé fölött egyezkedtek, hanem a templomban léteit egyszerűen tagadták, s az említett ürügyet csak akkor használták, midőn látván a bizonyítékok mindig nagyobb erejét, szükségnek tartották egy tetszetősnek látszó ok felhozásával, a valódi ok mindinkább el palástolását.

De e meentség is határozottan meg van czáfólvá, mert midőn azt mondják, hogy 9 órán tul semmi esetre sem voltak a templomban, és ezt indokolják azzal, hogy a gyertyájuk tovább nem tarthatott, Scharf József első vallomásában nyíltan beismeri, hogy ő két gyertyát vitt be, a melyre pedig nem volt szükség. ha csak rövid idei egyezkedés volt tárgya összejövetelüknek. Tovább Báthoriné és Solymossy János határozottan bizonyítják, hogy az éj legnagyobb részében gyertya égett a templomban.

Be van tovább bizonyítva az is, hogy egészen ismeretlen emberek jártak-keletek azon éjjel Eszláron, tehát kellett ott valaminek történni, a miért úgy odagyülekeztek, és a mit úgy elpallástolni igyekeztek; hogy mi volt az, azt Scharf Móricz világosan elbeszéli. Tény tehát az, hogy a Dádnál kifogott hulla nem az Eszter hullája; tény az, hogy az Eszternek felismert ruhákonálható foltok, a melyek csak egy igen előrehaladt fozelásban levő emberi test nyomatai lehetnek, nem azon hullától származnak, a mely Dádnál kifogott a Tiszából. Ebből kétségtelenül következik az, hogy azon foltok csakis Eszter testének érintésétől származhattak, hogy Eszter meghalt, hogy meggyilkoltattott, hogy a gyilkosok Eszláron voltak, ott keressék k, és hogy azok nem lehettek mások, mint a kik a zsinagógában egybegyületek, és a kik jelenben a vádlottak padján ülnek.

De hallottam azt, — mondom — tekintetes törvényték, hogy politikai érdekekbe ütköző az, hogy ez ügyben az igazságnak szabad folyás engedessék. Ezt azonban nem hiszem, mert tudom azt, hogy Magyarországon az itéletek ő Felsége a király nevében hozatnak, mert tudom azt, hogy Magyarország független bíróságának semmi köze a szennes politikai érdekekhez: mert tudom azt, hogy magyar bíró csak az istenre tekint és csakis lelkiismeretétől kér tanácsot arra nézve, hogy miképpen itéljen, és mert tudom azt, hogy ha a ma civilizácziója a felfeszített igazságot az asztalról számüzte is, még el ez a bírók szívében s meg fogja mutatni nekik az utat, a melyen haladniuk kell.

Hallottam azt is a tárgyalás folyamán, hogy ezen ügynek kimenetelétől egy felekezeti nyugalma függ. Ez nagyon ádátlan szó! Mert a szó szembe állítja a sakterkest a keresztrel. Én azonban ezért még nem mondom hogy a keresztényesség nyugalma függ a pör kimenetelétől, mert tudom azt, hogyha isten rendelte volna, hogy valamikor megjőjön az ő napja, s az idő teljességgel ha megrendelté, hogy a most porba tiprott kereszt zászlóalja magasra emeltessek, ha az lenne ismét a jelző: „Jézus", akkor valamint dicső elődeink megharczóltak az ozmán orozslánal is, úgy megküdenének a törpe utódo a zsidó sakállal. Magyarország igazság szolgálatának becsülete és a keresztényesség nyugalma nem kíván egyebet, mint azt, hogy a bűnelpallástolva ne legyen. Es ehíttben s meggyőződédsben kerlek benneteket, bírák, itéljetekek!

Helyi hírek.

* Köszönöt nyilvánítas. Azon általános részvét, mely nehai férjem s édes atyánk Veszprémy Gáspárnak elhunya felett oly sok oldalról nyilvánult, halásan kötelez arra, hogy midőnazon hatóságok, testületek s egyeseknek, kik bánatunkban résztvettek, s a folyó hó 26-án történt gyászszertartás alkalmával megjelenésükkel fájdalomtunkat enyhíteni törekedtek! — forró köszönetünket ki ne nyilvánítsuk. — Debreczen, 1883. julius 30. Öz. Veszprémy Gáspárné s gyermekei.

* Meglepo személyi hirt olvasunk, melyet hitelesnek kell tekintenünk, ha megmondjuk, hogy az tekintélyes lapban jelent meg, minő a „Fővárosi lapok". Azt újságolja ugyan is nevezett lap, hogy Csengery Antal Biharban időzik. Ez bizony meglepo személyi hirt, ha megmondjuk, hogy Csengery Antal bírveves tudósunk, a nemzet általános gyásza mellett temettetett el már 1879. Miután fővárosi collegáknak mégis hitel kell adunk, már-már azon gyanu ébred lelkünkben, hogy a jó Istén annyira bevezarodott a t-eszlári ügy tárgyalásának bizonyalmába, hogy külön helyszíni tudósítót a világos felfogásu, éienk eszü Csengeryt kellett elküdenie! Nem állana véleményünk, ha azon Csengerynek lenne szó, a minők feles számmal vannak a hivatalos lap kegyelméből!

* A torna-egylet tagjai felhivatnak, hogy f. évi augusztus 2-án delután 2 órakor a torna teremben megjeleni sziveskedjenek, hogy egyleti zászlónk alatt sorakozva, az augusztus 2-iki ünnepélyen megjelenessünk — s az ünnepélyes menethez csatlakozva — az 1849 ik év augusztus 2-ki debreczeni csatában eleest vitéz honvédeink emlékének, mind a közös honvéd-sírnál, mind a honvéd-emléknél tartozó hálánk s kegyeletünk adóját, egyletünk nevében is letehezzük. — Debreczen, 1883. julius 30-án. László Alajos, egyleti elnök.

* Kivégzés fogják kivégezt f. év junius hó egy kapitányúr kossági szándé haditörvények itelte. Az itélet detve Fésüs — azt végig. Ka foztatták, és s. Az itélet Fésüs a Tót kaszárni tatni.

* Gr. De állomásozó ev augusztus 4 ik rezeben.

* Az au tanuló ifjuság előkészületek. ünnepélyen — letileg óhajvák kör mint a p. iparos osztályos időben a s az ünnepélyni sziveskedő Kertész I. kérelők — nullo ifjuság, tudent elkövet, s. Az ünnepély ható, ahhól az hogy Me d g. Zsigmond And. Lárda pedig sz ünnepélyt rend összes egylete letileg vesznél.

* Elhalá gati erdőségre rendelt hivatalyomóadás folyt.

* A keresz rendezett tá. tegnap számu. t-és félemlit. ezházy Julis Szabó Emma le.

* Gyászje. ny gyermeke továbbá Falus. ment szőlők. többi rokonok megtört szive. öles anyának. jó György. éle 1883. év. életének 22 é. ében, hossza szos elhunyt. folyó 1883-ik é. órakor fogal. nu házual. a szerint tartat. szent-anna ut. t-éti. Mely. uk rokonait. meghívjuk. De Beke porsáira.

* Alapítv. piac-utcai há. most alakított. lódból származ. és eltartásban. ez intézet fele. a felügyelet.

* A hely. három zászló. 20 ikán érkez. augusztus hó. N-Váradra. A. sz. á. re. re. 11-ikén 35 na. vatott; a ga. bekivántattak. allandóan B- t. 4 ly a tiz n. Debreczenbe.

* Özi h. lomásozó m. özi hadgyako. kezdi meg.

* Eljegyz. bírósági tisz. n. é. y. J. á. t. helyes és sz. kisasszonyt. lóbl erőt frig.

* Az ip. cozására kik. kor nést tart. talyok alakít. vaslat. Kapos. rezeeni i. p. a. szterti zárad. tek meg váro.

* Nagy. órakor Ischia volt, mely n. Cassamicciola. nábon a vend. lott, számos. A szigetre se. tek elszállít. 100 sebesüt. lenség nagy. nél többre te.

arúl ehhez, tek. törvényszék, hogy... az alkalmossal kérdéztettek, miért...

mentesség is határozottan meg van... mert midőn azt mondják, hogy 9...

lattan azt, — mondom — tekint... szék, hogy politikai érdekekbe...

am azt is a tárgyalás folyamán... nyek kimenereléstől egy felekezet...

Helyi hírek. A néhai nyilvánítás. Azon általános...

személyi hírt olvasunk, mely... kell tekintetünk, ha meggon...

egylet tagjai felhívják, hogy... s 2-an delután 2 órakor a...

* Kivégzés. Jövő csütörtökön, holnapután... fogják kivégezni Fésűs Lajos altisztet, ki a...

* Gr. Degenfeld kir. tábornok a helyben... állomásozó gyalogság felett tartandó szemlére...

* Az aug. 2-iki ünnepélyre a főiskolai... tanuló ifjúság kehelevelen nagyban folynak az...

* Elhalasztott hivatalos vadászat. A... gati erdőségre folyó év augusztus 8-ikára el...

* A kereskedő ifjúság által f. hó 29-én... rendezett táncestélyben részt vett hölgyek,

* Gyásjelentés. Sámó György a magam... nagy gyermekeim: Dező, Katinka és Ernő;

* Alapítvány. Neh. özv. Szent Mátjáné... piac-utcai háza, az elhunyt óhajához képest,

* A helyben állom. 39. gyalogezred... három zászlójára, melyek közül egy június hó...

* Őszi hadgyakorlat. A Debreczenben... állomásozó m. kir. 42. és 46-ik honvédszázalój...

* Eljegyzés. M. e. d. Lajos budapesti járá... bírósági tisztviselő tegnap jegyezte el Ke...

* Az iparos kör házszabályainak kidol... gozására kiküldött bizottság ma delután 5 óra...

* Házföld. — Nagy földrengés. Tegnap este 3/4 10... órakor Ischia szigetén erős földrengés...

* Törvényszék. — Erdős tárgyalások lesznek a hely... bel. e. f. kir. törvényszék előtt közelebb. Aug...

gétén a földrengés alkalmával életüket vesz... tettek. A nápolyi kórházak már is tul lévén...

— Egyházi ügyek. A dunántúli ref... egyházkerületben folyamatosan levő...

— Az arankairás ügyében a földmive... lési miniszter által nem rég kibocsátott ren...

— Klenoczi sajtókészítés. A miskolci... kereskedelmi és iparkamara a következő fel...

— Szerencsétlenség a Dunán. Foktöröl... Pestmegyéből azt írja levelezőnk, hogy ott e...

Muzsikák. — A budai szinkóiban a közönség... sajtó egyhangu meglegedésével működik a...

Apró-cseprő. — Uj kormány. Kormányunknak anyi... fura alakja van, hogy azt bátran helyettesít...

— Pénzügy. Bukovai Abszencziusz. („Borssz. Jankó.“) Államt. Börzeviczi. („Borssz. Jankó.“)

— Ipar és kereskedelem: Svhák. (Az „Üstökös“-ből. A neve kvalifikálja erre az...

Gazdaszat és közlekedés: Vöröshegyi Dávid. („B. Jankó.“) — Államt. Tojás Dániel. („Borssz. Jankó.“)

— Csikgyörgy. Csikgyörgy az jelentik, hogy... visegrádi nyaralójában befejezte egy három...

— Csáktornyai Lajos, egyik legösmer... tebb fiatal írónk előfizetési felhívást hirdet...

— Rózsika beugrott. ... Rózsika beugrott A keresek kutiba, Szolnogyi mesnap...

— Legujabb. Nyiregyháza, jul. 31. — (A „Deb... reczen ered. távirata.) A végtárgyalás...

— Nyiregyháza, jul. 30. (A „Debreczen“... saját tudósítójától.) A főispán...

— Nyiregyháza, jul. 29. (A „Debreczen“... saját tudósítójától.) Szalay Károly mintegy...

A közönség köréből. T. szerkesztő ur! Azon alkalmából, hogy a felmerült kolera hírek...

T. szerkesztő ur! Milyen irányban irnak tudakosságát szentelgő...

T. szerkesztő ur! Schauthauer tudománya volt mindentámpontja. Pedig az csak feltételek...

— Az arankairás ügyében a földmive... lési miniszter által nem rég kibocsátott ren...

— Klenoczi sajtókészítés. A miskolci... kereskedelmi és iparkamara a következő fel...

— Szerencsétlenség a Dunán. Foktöröl... Pestmegyéből azt írja levelezőnk, hogy ott e...

Muzsikák. — A budai szinkóiban a közönség... sajtó egyhangu meglegedésével működik a...

Apró-cseprő. — Uj kormány. Kormányunknak anyi... fura alakja van, hogy azt bátran helyettesít...

— Pénzügy. Bukovai Abszencziusz. („Borssz. Jankó.“) Államt. Börzeviczi. („Borssz. Jankó.“)

— Ipar és kereskedelem: Svhák. (Az „Üstökös“-ből. A neve kvalifikálja erre az...

Gazdaszat és közlekedés: Vöröshegyi Dávid. („B. Jankó.“) — Államt. Tojás Dániel. („Borssz. Jankó.“)

— Csikgyörgy. Csikgyörgy az jelentik, hogy... visegrádi nyaralójában befejezte egy három...

— Csáktornyai Lajos, egyik legösmer... tebb fiatal írónk előfizetési felhívást hirdet...

— Rózsika beugrott. ... Rózsika beugrott A keresek kutiba, Szolnogyi mesnap...

— Legujabb. Nyiregyháza, jul. 31. — (A „Deb... reczen ered. távirata.) A végtárgyalás...

— Nyiregyháza, jul. 30. (A „Debreczen“... saját tudósítójától.) A főispán...

— Nyiregyháza, jul. 29. (A „Debreczen“... saját tudósítójától.) Szalay Károly mintegy...

A közönség köréből. T. szerkesztő ur! Azon alkalmából, hogy a felmerült kolera hírek...

T. szerkesztő ur! Milyen irányban irnak tudakosságát szentelgő...

T. szerkesztő ur! Schauthauer tudománya volt mindentámpontja. Pedig az csak feltételek...

T. szerkesztő ur! Ezen rovatért, melyben közérdekű felszólalások...

